

har fundet Sted, falholder Varen, selv om han ikke netop er den, som selv har udført Forfalskning, ifaldet han dog den samme Straf, som om han selv havde udført den. Erede Medlemmer have spurgt mig, om der dog ikke er kommet noget nyt derved, at der staar: „uden at den, særlige Bestaffenhed ved et paa samme anbragt tydeligt og forstaaeligt Mærke eller paa anden Maade udtrykkelig er angivet.“ Redaktionelt kunde man maaske have noget mod Ordene; thi den Behandlingsmaade, der er Tale om, er bedragerist Eftergørelse, og man kunde da ikke skrive paa Varerne, at de vare bedragerist eftergjorte eller forfalskede. Meningen kan dog ikke være anden, end at Varer ikke maa sælges for andet, end hvad de ere; man maa f. Eks. ikke sælge Kaffe, der er tilsat med Løvetand, Cikorie eller andre Blandingsstoffer, for ren Kaffe, og at dette skal være tilkendegivet. Der kunde være Spørgsmaal, om Lovforslaget fordrer, at det skal være tilkendegivet ved et paa Varens Omflag anbragt tydeligt og forstaaeligt Mærke, og om det maa antages efter disse Ord at skulde gælde som Regel, som f. Eks. i Margarineloven, at den, som løber i Haandløb, uden at Varen er forsynet med Etikette, kan forlange, at den følgende er pligtig til at lægge om Varen et Stykke Papir, hvorpaa det betegnes, hvad Varen er. En saadan Fordring kan jeg ikke se, at Lovforslaget stiller. Lovforslaget stiller kun efter min Formening den Fordring, at er Varen etiketteret, maa Etiketten ogsaa angive, hvad Varen virkelig er, og maa navnlig ikke angive den, for ublandet, naar den er blandet som f. Eks. Kaffe. Dette gælder allerede efter den bestaaende Lov. En Etikette, som betegner en Vare for andet, end hvad den er, vil vise svigagtig Hensigt, men en saadan Etikette kan jeg ikke se forlanges her; thi det stiges i Lovforslaget, at det ogsaa paa anden Maade kan tilkendegives, hvad Varerne ere, og det maa altsaa ogsaa kunne ske mundtlig. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at, naar en i Haandløb f. Eks. sælger Kaffe tilsat med Løvetand, Cikorie eller deslige, og han enten udtrykkelig tilkendegiver, hvad det er, han sælger, eller leverer en Vare, som er forlangt, kan jeg ikke se rettere, end at en saadan Sælger maa være ængerløs efter dette Forslag. Jeg kan altsaa ikke se, at den Indsudsætning, som jeg har omtalt, og som er indført i Vandstinget, i Virkeligheden forandrer den bestaaende Lovgivning anderledes, end saaledes som i det hele disse Straffe ere blevne dette paa andre Omraader ved det foreliggende Lovforslag, og som det er lykkedes at opnaa Enighed

om. Jeg kan derfor ogsaa ganske slutte mig til Lovforslaget og haaber, at den Tid, som er givet til Underſøgelsen, vil bringe et positivt Resultat, hvad den ærede Ordfører ogsaa berørte, enten i den ene eller den anden Retning, saaledes at vi enten faa Sikkerhed for, at vi lide under Varesforfalskning, og at der derfor er Grund til at stride ind paa anden Maade, end Lovgivningen nu hjemler, eller saaledes, at der ikke findes nogen af disse Forseelser, og at der derfor ikke vil blive nogen Grund til at stride ind. Jeg lægger ogsaa Vægt paa, at man opnaar Klarhed i saa Henseende.

Da ingen flere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tilæg C.) vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden (Høgshov): Det saaledes vedtagne Lovforslag vil nu blive at tilstille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m.

(Udvalgets Erklæring findes i Tilæg B.)

Udenfor Erklæringen var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Udvalgets Medlem Lauridsen:

Til § 33.

1) I 2det Stykke sættes Komma efter „erklæres“, og Ordene „og paa Forlangende Sikkerhed stilles for det ved Auktionen forevoldte Tab“ udgaa.

Til § 38.

2) Som nyt Stykke tilføjes:
„Udløgsstedet kan paategnes Udstriften af Auktionsforretningen eller udfærdiges særskilt, uden Brug af Stempel, og bortfalder Halvprocent-Afgiften, hvad enten det udstedes til den paagældende Udløgs- eller Pantkøber eller til den, til hvem han har overdraget sin Ret til at erholde saadant Støde.“